

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 182-ҳадис

وَعَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ حَيْرَ: «لَا عَطِينَ الرَّاِيَةَ غَدَ رَجُلًا يُفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدِيهِ، يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ» فَبَاتَ النَّاسُ يَدْوُكُونَ لِيَلْتَهُمْ أَيُّهُمْ يُعْطِاهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّهُمْ يَرْجُو أَنْ يُعْطَاهَا، فَقَالَ: «أَيْنَ عَلَيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ؟» فَقَيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ هُوَ يَشْتَكِي عَيْنِيهِ قَالَ: «فَأَرْسِلُوهُ إِلَيَّهِ» فَأَتَيْنَاهُ، فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَيْنِيهِ، وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَقَّيْ كَأَنْ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجْعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّاِيَةَ، فَقَالَ عَلَيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ أَفَاتُلُهُمْ حَقَّيْ يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «إِنْفَذْ عَلَى رِسْلِكَ حَقَّيْ تَنْزِلَ بِسَاحِتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَحِبُّ عَيْنِيهِمْ مِنْ حَقَّيِ اللَّهِ تَعَالَى فِيهِ، فَوَاللَّهِ؛ لَأَنْ يَهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاجِدًا حَيْرَ لَكَ مِنْ حُمْرَ النَّعَمِ». مُتَّفَقُ عَلَيْهِ. [2406، م 3701]

فَوْلُهُ: «يَدْوُكُونَ»: أَيْ يَخُوضُونَ وَيَتَحَدَّثُونَ، قَوْلُهُ: «رِسْلِكَ» بِكَسْرِ الرَّاءِ وَبِفَتْحِهَا لُغَاتِانِ، وَالْكَسْرُ أَفْصَحُ.

Абу Аббос Саҳл ибн Саъд ас-Соъидий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Хайбар куни: «Мен бу байроқни шундай кишига бераманки, Аллоҳ унинг кўли билан фатҳ қилади, у Аллоҳни ва Унинг Расулини яхши кўради, Аллоҳ ва Унинг Расули ҳам уни яхши кўради», дедилар. Одамлар туни билан у кимга берилиши ҳақида гаплашиб чиқишиди. Тонг отгач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига боришиди. Ҳар ким унинг ўзига берилишини орзу қиласар эди. У зот: «Алий ибн Абу Толиб қани?» дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули, унинг кўзлари оғрияпти», дейишди. «Унга одам юборинглар», дедилар. Уни етаклаб келишиди. У зот унинг кўзларига туфлаб қўйиб, ҳаққига дуо қилган эдилар, шу заҳоти тузалиб, худди оғримагандек бўлиб қолди. Сўнг у зот

байроқни унга бердилар. Алий: «Эй Аллоҳнинг Расули, биз каби (мусулмон) бўлмагунларича уларга қарши жанг қиласми?» деди. У зот шундай дедилар: «Уларнинг майдонига кириб боргунингча шошилмай боргин. Кейин уларни Исломга чақиргин. Уларнинг зиммасига Аллоҳнинг ҳақларидан нималар вожиб бўлишини айтгин. Аллоҳга қасамки, Аллоҳ сен туфайли бир кишини ҳидоят қилиши қизил туяларинг бўлишидан афзалдир».

Муттафакун алайх.

Манба: hadis.islom.uz

